

מסורת הש"ס

הגהות הב"ח

[illegible]

מִזֶּסֶד רַע"י

דבר הבא מן העור.
בטן למר הארונים שהיה
קין וחס ועשה להם מתות
ממנו (בראשית ג כא).
הדרך עלך הסקנא
לאשרו

בספרא. מושל כמה שאמר קומום דוכוס ושלטון וחבירו ריהטון
 וקורטון גסטרל (בכרות דף ג:) **ויכרך אלמים אפ יתכן.** יתמנו על
 וזכריו וזכריו זכרם אלמים **דבר שאל מן העור.** של אמר הוא:
 ושהעור נכנס ממנו. של פתח שאל לזכר סמך לעור: פחילון
 ומילות חסדים. חלבים ערומים:
 ונלפוטשים יפועי. נשילב פוששים
 הפנים: טפרים. ריה:

הדרך על המקנה

דְּרִיָּה **מִיָּא** **אֶת** **מִנְחָתָהּ**. הִכְנֵה
 דְּכֻמֵּיב וְהִיָּא אֶת קִרְבְּנָה
 עֲלֵיהָ **וְגו'** (מַדְבָּר ה'): **כִּפְסָה**
מִשְׁאֵרִים. כָּל שֶׁל נֶזְרִי דִקְל וְרִידִים
 מִדְּרִילָן קִצְרֵי הַדֶּקֶל: **כְּדִי** לִינְעָה.
 גִּמְמָה מִפְּרֶשׁ עֲמָמָה: **מִחִילָן**
 מִשְׁמַח מִשְׁמַח כְּשֶׁמֶצִיָּה
 מִצִּיָּהוּ **כְּבִלִי** שֶׁרַח לְעוֹרָה:
כִּסּוֹפֵה **כְּבִלֵי** שָׂרָה. קוֹדֵם מִצִּיָּה:
הַמִּנְחֹת טַעֲמוֹת שֶׁמֶן וְלִבְנֹה.
 דְּכֻמֵּיב וְיֹאק עֲלֵיהָ שֶׁמֶן וְנָמָן עֲלֵיהָ
 לִבְנֹה (וְיֹאקָה ג'). וְלֹקְמֵיהָ (דָּף ע"ט). פִּרְיָן
 וְהִיאִיכָה מִנְחַח טוֹחָט: **וְאִינֵה**
טַעֲמוֹה. דְּכֻמֵּיב כֹּה אֵל יִצְחָק עֲלֵיהָ
 שֶׁמֶן וְגו' (מַדְבָּר ה'): **כְּאֹוֹת מֶן**
 הַטַּעֲמִין. דְּכֻמֵּיב כֹּלֵת הַטַּעֲמִים מִטַּעֲמֵה
 אֲחֻזָּה (שְׁמוֹת כט'): **מִנְחַת הַעוֹמֵר**.
 דְּכָף מֶן: **וְשִׁפְרִין** בְּמִסְכָּה מִנְחֹת
 אֲחֻזָּה: **יִלְפִינָן** לֵה מִקְרָאִי: **כֹּאֵה**
גִּרְשָׁה. דְּכֻמֵּיב גִּרְשָׁה כְּרַמֵּל תִּקְרִיב אֶת
 מִנְחַת דְּבִירִיךָ (וְיֹאקָה ג') וּבְמִסְכָּת
 אֲחֻזָּה (דָּף ע"ט): **אֲחִירִינָן** בְּמִנְחַת
 הַעוֹמֵר הַמְּבֹרָךְ: **מִדְּבָרִי**. גִּרְשָׁה
 בְּשִׁעְרוֹרִים מוֹצֵחַר שְׂזֵי מוֹטֵפֵה בִּי"ג
 יִפְּהָה כְּעֵין סוֹלֵת מַטֵּים: **קִמְהָ**. הִכָּל
 מִשְׁמֹעֵר כְּמוֹ שֶׁנֶּחֱמָן: **גִּמ' וְלֵךְ** **כֶּךְ**
מִלְפֵּה. לָמָּה אֵלֶּי טוֹרְחִין לִינְעָה:
עַל עוֹבְרֵי רְאוּנוֹ. שֶׁאֵם וְיִנְהָה
 עֲבָרָה עַל רְאוּנוֹ שֶׁל מִקּוֹס וְרוֹאֶה
 מִתְּחִילָה שֶׁלֹּא מִיִּבְדָּק: **קִסְפֵּרֵה**. הִיא
 תִּנָּה דְּאֹמֵר מִשּׁוֹם דְּחֶסֶה הִיא:
 מִשְׁמַח

יד.

מפני מה נקבר מול בית פועד כדי לכפר על מעשה פועד. ומדרש אגדה כל שנה ושנה בעת שחמור יתראל בבית מואב באותו פרק בית פועד עולה למעלה כדי לקטור ולהזכיר עון וכשהוא רואה קברו של משה חוזר ושוקע שמה רבינו שקפו בקרקע עד חוטמו וכל שנה שעולה חוזר וישקע למקום ששקעו משה רבינו. ממוספס רבי:

הדרן עלך המקנא

מביא את מנחתה. אין סדר
המטה וסדר הפרשה
מכוונין שהרי כך סדר הפרשה קינא
אלה ונסתרה מעלה האשה ומביא
את מנחתה הכסן מביא פילי על
חרס ונותן למזוי חזי לוג מים מן
הכור ונותן בו עפר מעמיד האשה
בשער נקור ואוחז בגביה וסותר
אח שער הכסן את המנחה על
יהיה וידי הכסן מים המרים ומשביע
וממנה עמה ויכחד את הנתיבה
ומחוק ומשקה ונותל מנחתה מתוך
כפיפה מזרית ונותן למוך כלי שרת
מניף ומגיש קימץ ומקטיר ולא ידענו
למה שינה החנן הסדר ואם סדר
המנח דוחק לו סדר הפרשה:

כדי לִצַּעַח. שהרי היפה נמונה
על ידה עד גמר כל הקשר
בדי שחזור ותודה ולא ציין
למירר. בדרוש דוקא אלא היפה
דנפקא לן מינה מירי דמרי מינה
דוקא שחזור מבי ויכול הכל ואלו
דורשין טעמו ואומרים וכו' הטעם
לא פקוק והוא וטעמו צביל כל
איכא דוקא כגון לא שחזור כגד
אלמנה שחזר בין עניה ועשרה
דוקא ר"ש טעמה דוקא שחזר
ממשקן אותה שחזר משא לא שם
בשכינותיה מחוץ שחזר משיב לה
הענינו ונאמר עניה דוקא אין
ממשקין אותה (כ"מ דף קטו.)
א

זה הוא צריך אלא כך אמר
כדי שיתקיימו כולן על ידי
שיתם שנאמר "לכן אחלק לו
נמנה והוא חטא רבים נשא
עצומים יחלק שלל כאברהם
עצמו למיתה שנאמר "ואם
ימים נשא שכיפר על מעשה
נפגעה אלא תפלה שנאמר
ואל תפגע בו:

הדרך על המקנא לאשתו

היה ימביא את מנחתה בתוך כפיפה מצרית ונותנה על ידיה כדי ליגיעה כל המנחות תחילתן וסופן בכלי שרת וזו תחלתה בכפיפה מצרית וסופה בכלי שרת יכל המנחות טעונות שמן ולבונה והן אינה טעונה לא שמן ולא לבונה יכל המנחות באות מן החטין והן באה מן השעורים ימנחת העומר אע"פ שבאה מן השעורים היא היתה באה גרש וזו באה קמח ר"ג אומר כשם שמעשיה מעשה בהמה כך קרבנה מאכל בהמה: גמ' תניא אבא חנין אומר משום רבי אליעזר^ט (וכל כך למה) כדי ליגיעה כדי שתחזור בה אם ככה חסה תורה על עוברי רצונו קל וחומר על עושי רצונו וממאי משום דחסה הוא דילמא כי היכי דלא תימחק מגילה קסבר משה

עין משפט
נר מצוה

א מ'י פ"ח מהל' דעו'ת
 הלי'ט [ו] סמ' עש'ן ז'
 א ב'י פ"ג מהל' סעו'ת
 הלי'ט סמ' עש'ן ז'
 ג [מ'י טס ה'י יג']
 ב ד ה מ'י פ"ג מהל'
 מעש'ת הקרנעו'ת הלי'ט
 ופ"ג מהל' סעו'ת הלי'ט
 ג ז ו מ'י פ"ג מהל'
 סעו'ת הלי'ט ופ"ג
 מהל' מעש'ת הקרנעו'ת
 הלס' ב'

מורה אור השלם

- [illegible]

תוספות שאנן

גסטרא דוכוס ושלטון
וחיביו בברכות (ד' ז')
היטקן קרשין גיטרא:
זיין מביא את מנחתה
כרמתי והביא את קרבנה
עליה. בתוך כפיסה מצרית
וכר, צוויי של דקל
חריץ שגדילין סביב הדקל
זיין ליניע וואו. משום
תנופה היא. דלא כתיב
תנופה בפרשה עד אחרי
ותן על כפיס אלא
זיין ליניע וכוונת מפרש
טעמא: היא היתה גרש
פיה ממוכת שכל תנופה
ליה גומלת כעין שכל חייטין.
כ"ה: קמבר משה

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones